

Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.50/2008/28.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapest*en, 2009. év szeptember 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt I. r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 15B.183/2005/126. számú ítéletét I. r., II. r. és III. r. vádlottal szemben *helybenhagyja*.

A másodfokú eljárás során felmerült 78.750 (hetvennyolcezer-hétszázötven) forint bűnügyi költségből III. r. vádlott 11.250 (tizenegyezer-kettőszázötven) forint bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni. Az ezt meghaladó 67.500 (hatvanhétezer-ötszáz) forintot az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2007. év december hó 11. napján kihirdetett 15.B.183/2005/126. számú ítéletében **I. r. vádlott** bűnösségét társtettesként, forgalomba hozatallal elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében állapította meg, és ezért őt 5 évi fegyházbüntetésre;

II. r. vádlottat társtettesként, forgalomba hozatallal elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt 5 évi fegyházbüntetésre;

III. r. vádlottat társtettesként, forgalomba hozatallal elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt 3 évi fegyházbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésekbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A Fővárosi Bíróság ítéletét az ügyész mindhárom vádlottal szemben tudomásul vette, ellene I. r., II. r. és III. r. vádlottak, valamint védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.297/2005/25. számú átiratában - több, az érdemi döntésre kihatással nem bíró eljárási szabálysértés észrevételezése mellett - az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítését, helyesbítését, érdemben pedig mindhárom vádlott tekintetében történő helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésén a védők - és az utolsó szó jogán felszólaló, a védők álláspontjához csatlakozó vádlottak - korábbi fellebbezéseikben elfoglalt álláspontjukat fenntartották. A fellebbezések továbbra is a vádlottak felmentését, illetve az alkalmazott joghátrányok enyhítését célozták. I. r. vádlott védője emellett - átvéve az írásbeli fővárosi fellebbviteli főügyészi indítvány pontatlanságát - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is indítványt tett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség nyilvános ülésén felszólaló képviselője I. r. vádlott védőjének érveivel kapcsolatban utalt arra, hogy a tanácsváltozást követő eljárási szabálysértés korrekciója megfelelően megtörtént, emellett az írásban előterjesztett indítványt változatlan tartalommal fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét és az annak meghozatalát megelőző eljárását a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében mindhárom vádlott tekintetében teljes körűen felülbírált.

Felülbírálata során először az eljárási szabályok megtartását vizsgálta, és e körben megállapította, hogy eljárása során a Fővárosi Bíróság több eljárási szabálysértést is megvalósított. Ezen eljárási szabálysértések egyenként és összességében is értékelve abszolút - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező - eljárási szabálysértést nem valósított meg, a relatív eljárási szabálysértések pedig összességükben nem olyan súlyúak, hogy az ítélet hatályon kívül helyezését indokolják.

Az I. r. vádlott védőjének az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértéssel kapcsolatos fejtegetéséről megállapítható, hogy annak hivatkozási alapja nem a tényleges helyzet, hanem a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában rögzített pontatlan változata. Az itt írtak szerint az elsőfokú bíróság a 2007. év március hó 29-i tárgyaláson megsértette a tárgyalás folytonosságát érintő szabályokat, mivel a bekövetkezett tanácsváltozás mellett elmulasztotta a tárgyalás anyagának ismertetését, a szeptember 13-án tartott tárgyaláson viszont a Be. 287. § (4) bekezdésében foglaltak szerint járt el, amiből

következően az ítélet meghozatalában részt vevő ülnökök a tárgyalás anyagát megismerték. A 2007. év március hó 29-i tárgyalásról készült 99. alszámú tárgyalási jegyzőkönyvből kitűnően a tényleges helyzet szerint az elsőfokú bíróság kezdetben valóban nem volt tekintettel arra, hogy az egyik ülnök személyében változás következett be, azonban a tárgyalás során (tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldala) észlelte saját eljárási szabálysértését, és az adott tárgyalási napon történeteket a korábbi tárgyalási anyag ismertetését követően megismételte, a tanút az ismertetést követően ismételten részletesen kihallgatta, illetve a korábbiakban már meghallgatott a tanú ismételt meghallgatására is sor került. Ebből követően megállapítható, hogy a 2007. év március hó 29-én történt elnézését az elsőfokú bíróság teljes körűen korrigálta, így az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésről a továbbiakban nem beszélhetünk.

Mindenben iratszerű viszont a főügyészi okfejtés azzal az eljárási szabálysértéssel kapcsolatban, amely a 2007. év szeptember hó 13-i tárgyaláson bejelentett kizárási kérelem saját maga általi elbírálásával kapcsolatos, hiszen a Be. 24. § (5) bekezdésében foglaltakból következően ilyenkor a bíróság másik tanácsának kell döntenie. Az I. r. vádlott által bejelentett kizárási kérelem következtében a Be. 24. § (2) bekezdése értelmében az érintett bíró az ügyben a bejelentés elintézéséig eljárhatott, kizárólag az ügydöntő határozat meghozatalában nem vehetett részt a bejelentés elintézését megelőzően. A másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla beszerezte a Fővárosi Bíróság 8.Bkk.1023/2007/2. számú határozatát és annak alapján rögzíti, hogy a Fővárosi Bíróság más tanácsa 2007. év október hó 9. napján - tehát a jelen ügyben született elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően - I. r. vádlott elfogultsági kifogását elbírálta és a kérelmet elutasította. Ebből következően az elsőfokú bíróságnak az az eljárási szabálysértése, hogy az ellene bejelentett elfogultsági kifogást saját maga elbírálta és elutasította, a megglehetősen sajátos eljárás szabálysértés ténye mellett is az ügy elbírálása szempontjából érdemi jelentőséggel nem bír, mivel emellett az eljárási törvényben előírt szabályszerű elbírálás is megtörtént.

Ugyancsak eljárási szabálysértést valósított meg a Fővárosi Bíróság, amikor az I. r. és a II. r. vádlott 2004. év január hó 26-i telefonbeszélgetéseiről titkos információgyűjtés keretében beszerezett és azok anyagát jegyzőkönyvben rögzítő tartalmat bizonyítékkul felhasználta. Az ügy irataiból megállapítható, hogy az ügyész vádiratában a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására nem tett indítványt. Az ezzel kapcsolatos anyag beszerzése az elsőfokú bíróság tárgyalásának menetében merült fel, a 2006. év december hó 13-i tárgyaláson (90. alszámú jegyzőkönyv 14. oldal) védők részéről hangzott el indítvány a telefon lehallgatási anyagok megismerésére. A Fővárosi Bíróság - az eljárás egyes adatai szerint a nyomozási bíró megkeresését követően - saját maga intézkedett a titkos információgyűjtési anyag titkosításának megszüntetése érdekében, majd döntött annak felhasználhatóságáról és tette a tárgyalás anyagává az említett jegyzőkönyveket.

A Fővárosi Bíróságnak ez az eljárása a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem felel meg a hatályos eljárási törvény vonatkozó rendelkezéseinek. A büntetőeljárási törvény 2006. év július hó 1-jétől - tehát már az elsőfokú bíróság e körbeni eljárásának időpontjában is - hatályos 206/A. § rendelkezik a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásáról. E szabályozás szerint a felhasználás előfeltétele - egyebek mellett -, hogy a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerve a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tegyen [(1) bekezdés b./ pont], hogy a felhasználást meghatározott feltételek fennállása esetén a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozza, és arról a nyomozási bíró határozzon [(6) bekezdés]. Az információgyűjtés tényét a megyei bíróság elnöke igazolja és az igazolás meghatározott tartalommal bírjon [(7) bekezdés]. Kétségtelen, hogy a Fővárosi Bíróság eljárásának időpontjában e szabályozás viszonylag új volt és a szabályok értelmezésében a bírói gyakorlat abban az időben korántsem volt egységes, azonban kétségtelen, hogy a Fővárosi Bíróság eljárása e szabályozásra nem volt tekintettel és megállapítható, hogy a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása a hivatkozott követelményeknek nem felel meg. A titkos információgyűjtés eredménye ezért - a Be. 78. § (4) bekezdéséből következően - bizonyítékként nem értékelhető, ezért a Fővárosi Ítéltábla azt a bizonyítékok köréből kirekesztette és ebből következően mellőzi az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos valamennyi hivatkozását, az elsőfokú ítélet 11. oldaláról a csillagokkal elválasztott részt megelőző három bekezdést, mely a titkos információgyűjtés során eszközölt telefonlehallgatásokat és azok tartalmát rögzíti.

Ehhez kapcsolódóan a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy egyrészt a kirekesztés kizárólag a telefonbeszélgetések tartalmát érinti, azok tényét és az azokból levonható következtetéseket azonban nem, mivel kizárólag a telefonbeszélgetések tartalmának rögzítése történt titkos információgyűjtés keretében, a vádlottak közötti telefonos kapcsolattartás ténye viszont a nyílt eljárásban az eljárási szabályok megtartása mellett a híváslistákból megállapítható. Hangsúlyozza az ítéltábla azt is, hogy a titkos információgyűjtés eredményének kirekesztése az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát nem eredményezte, mivel a telefonbeszélgetések anyaga legfeljebb kiegészítő bizonyítékként szolgált, meghatározó jelentőségű adatot nem tartalmazott.

Az eddigiekben részletezett eljárási szabálysértéseket a kifejtettekben következően a Fővárosi Ítéltábla nem ítélte olyan súlyúnak, hogy azok az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna. Egyéb vonatkozásban viszont a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, és megalapozott tényállást állapított meg.

A Fővárosi Bíróság az ügyet a szükséges körben felderítette. A perrendszerően a tárgyalás anyagává tett bizonyítékok figyelembe vétele mellett is az általa megállapított tényállás helyes, törvényes bizonyítékokon alapuló. A Fővárosi Bíróság a tényállásban irathűen állapította meg az ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró körülményeket és indokolási kötelezettségének is megfelelően

eleget tett. Ítélete indokolásából egyértelműen kiderül, hogy mely bizonyítékokat tartott elfogadhatónak az eljárás ellentétes adatai közül és miért, illetve, hogy mely bizonyítékok tartalmát és milyen okokra alapítottnak vetette el a tényállás megállapításakor. Ezzel kapcsolatos fejtegetései iratszerűek, ugyanakkor a logika szabályainak is mindenben megfelelőek, a vádlottak védekezésének cáfolata mindenben megalapozott.

Az I. r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadott, azonban vallomása korántsem volt következetes. Első teljes körű tagadását követően vallomását az eljárás általa megismert adataihoz igazította, azonban a változtatással kapcsolatos magyarázatai nem voltak elfogadhatóak.

A II. r. vádlott kezdeti teljes körű beismerése az eljárás egyéb adataival megfelelően alátámasztott, ugyanakkor későbbi vallomásváltoztatása logikátlan és életszerűtlen.

A III. r. vádlott amellett, hogy bűnösségét vitatta, ténybelileg terhelő, és konkrétan meg nem jelölve, de az I. r. vádlottra súlyosan terhelő vallomást tett, majd a későbbiekben az I. r. vádlott személyét komolyan nem vehető változtatással igyekezett az ügyből kimenteni. A vádlottak vallomása az őket megfigyelő rendőri erők vallomása tükrében és a rendelkezésre álló tárgyi bizonyítékok, az eljárás során lefoglalt bűnjelek, azok szakértői értékelése a Fővárosi Bíróság ítéletében írtak szerint tarthatatlan, a bizonyítási anyag a megállapított tényeket kellően megalapozza és a vádlottak védekezésének cáfolatául szolgál. Az I. r. és II. r. vádlott védekezésével szemben tevékenységük, illetve a III. r. vádlott tudattartalmával kapcsolatos megállapítás (a csomag tartalmának ismerete) megfelelően alátámasztott. A vádlottaknak és védőiknek a tényállás támadásán keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezése ezért a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A megállapított tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű és a Fővárosi Bíróság a vádlotti cselekményeket törvényesen is minősítette. Az ehhez kapcsolódó jogi indokolás kifogástalan, az e körben kialakított bírói gyakorlaton alapuló. A cselekmények minősítését vitató védői álláspontok olyan fogyasztói jellegű magatartások (megszerzés, tartás) megállapítását célozzák, amelyek már csak a cselekményekkel érintett kábítószer mennyiségére figyelemmel sem jöhetnek szóba. Helyes az átadás, mint elkövetési magatartás elvetésének indoka is arra utalással, hogy az átadás a kábítószernek a fogyasztóhoz kerülését jelenti.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket a Fővárosi Bíróság kellően vette számba és súlyuknak megfelelően értékelte a joghátrány alkalmazásakor. Nem kifogásolható I. r. és II. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetések azonos tartamban történő meghatározása, mivel a vádlottak viszonylatában a kezdeményező, koordináló I. r. vádlott volt, ezzel szemben II. r. vádlott terhére korábbi többszörös büntetettsége jelentős büntetést növelő tényező. (E körben helyesbítésre szorul a II. r. vádlott legutolsó elítélésének adata: a Szombathelyi Városi Bíróság helyesen B.1137/1993/122. számú ítélete nem a Vas Megyei

Bíróság ítéletével és 1996. február hó 15-én, hanem fellebbezés visszavonása folytán 1995. május hó 20-án emelkedett jogerőre II. r. vádlott vonatkozásában.) E vádlottak esetében az enyhítő szakasz alkalmazására a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint sincs lehetőség. Nem indokolt a III. r. vádlott büntetésének további enyhítése sem, hiszen a Fővárosi Bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásakor kellően figyelembe vette a vádlott büntetlen előéletét és azt, hogy csak az egyik részcselekményben vett részt. A Fővárosi Ítéltábla ezért a kiszabott büntetések enyhítésére irányuló fellebbezéseknek sem adott helyt.

Az elsőfokú ítélet járulékos kérdésekben hozott döntései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek alapján a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén, illetve a Be. 338. § (1) bekezdésén és a Be. 339. § (2) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2009. év szeptember hó 8. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes
bíró***

A Fővárosi Bíróság 15.B.183/2005/126. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.50/2008/28. számú végzése folytán I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2009. év szeptember hó 8. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
Nyers Mária
bírószáki ügyintéző***

